

ԲԵՐԷՔ ԻՆԾԻ ԾԱՂԻԿՆԵՐ...

Առաւօտեան եղեմնալից դաշտերէն
 Բերէ՛ք ինծի բռնաւիր,
 Անմահութեան վարդերու փունջ մը քնքոյշ՝
 Փաղուած սիրով մը փափուկ.

Թերթատեցէ՛ք պատկառանքով մը լըռին
 Դիւցազներու շիրմին վրայ.
 Անոնց բոյրերն ալ մեղմօրէն ցանեցէ՛ք
 Անմահներու հողերուն...:

Բերէ՛ք ինծի բոսորացած դաշտերէն՝
 Արիւնաներկ յամիկներ,
 Յաւէրժօրէն պըսակելու պերճափայլ
 Կոյսերու սո՛ւրբ շիրիմներ:

Բերէ՛ք ծաղիկն որուն վրայ դեռ կը ցոլայ
 Մարգարիտն հայ քրտինքին,
 Յօրինեցէ՛ք անով բրաբրին մ'անթառամ
 Պերճ գըլխուն հայ մըշակին:

Բերէ՛ք ինծի անմահունակ ծաղիկներ
 Սըփռել մանկանց շիրմին,
 Ուրոնց նըման հընձըւեցան բըրտօրէն
 Անոնց կեանքերն երազին...:

Շուշաններու սպիտակ թերթեր ձիւնաթոյր
 Ցանեցէ՛ք հայ մայրերուն.
 Անոնց նեկտարն ալ ձօնեցէ՛ք ըղձակաթ
 Հայաստանի մեծին...: